

Warszawa, 29-07-2025 r.

**BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH**

**Zespół Prawa Administracyjnego
i Gospodarczego**

V.565.54.2025.TS

Pani

Kinga Roślaniec

Sekretarz Miasta Mińsk Mazowiecki

via ePUAP

Szanowna Pani Sekretarz

Z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich uprzejmie informuję, iż do Rzecznika wpłynęło pismo przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą na obszarze strefy płatnego parkowania w Mińsku Mazowieckim, w którym skarży się, że władze samorządowe tego miasta zróżnicowały uprawnienia kierowców w zakresie wnoszenia preferencyjnych opłat za postój pojazdu w strefie płatnego parkowania (opłata abonamentowa i opłata zryczałtowana), w oparciu o kryterium miejsca zamieszkania. Autor pisma, który nie jest mieszkańcem Mińska Mazowieckiego, wskazuje, że wysokość dwunastomiesięcznej opłaty zryczałtowanej ustalona dla osób niezamieszkujących w Mińsku Mazowieckiego jest pięciokrotnie wyższa od stawki rocznej opłaty abonamentowej, do której uiszczania uprawnieni są kierowcy będący mieszkańcami tego miasta, lecz zamieszkujący w lokalach położonych poza obszarem strefy płatnego parkowania.

Wskazać w tym miejscu należy, że na mocy postanowień § 3 ust. 1 uchwały Rady Miasta Mińsk Mazowiecki z dnia 30 października 2017 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, wprowadzona została roczna opłata abonamentowa za postój pojazdu samochodowego w strefie płatnego parkowania dla mieszkańców miasta

Mińsk Mazowiecki na jeden posiadany pojazd samochodowy w wysokości 220 zł. Ponadto, Rada Miasta Mińsk Mazowiecki ustaliła opłatę zryczałtowaną za postój określonego pojazdu samochodowego w oznaczonej podstrefie, w wysokości 1200 zł za okres dwunastu miesięcy (§ 3 ust. 3 pkt 2 powołanej uchwały).

Z powyższego wynika, że stawki rocznych opłat abonamentowych ustalonych dla zmotoryzowanych mieszkańców Mińska Mazowieckiego oraz rocznych opłat zryczałtowanych dla pozostałych użytkowników strefy płatnego parkowania mają różną wysokość. Ponadto, mieszkaniec miasta, który uiścił opłatę abonamentową, ma prawo do parkowania swojego pojazdu na terenie całej strefy płatnego parkowania, natomiast osobie, która wniosła opłatę zryczałtowaną, przysługuje uprawnienie do parkowania pojazdu wyłącznie na obszarze jednej z kilku podstref.

Należy zwrócić uwagę, że centrum życiowe osób zamieszkujących w Mińsku Mazowieckim poza strefą płatnego parkowania, jak i przedsiębiorców mających miejsce zamieszkania poza Mińskiem Mazowieckim, którzy prowadzą działalność gospodarczą w tym mieście, nie koncentruje się na obszarze przedmiotowej strefy (brak pobytu stałego na obszarze strefy płatnego parkowania, który jest związany z faktem niezamieszkiwania). Ich sytuacja faktyczna z punktu widzenia kryterium miejsca zamieszkania (centrum życiowego) jest zatem tożsama. Obie grupy kierowców korzystają stosunkowo często z dróg publicznych położonych w strefie płatnego parkowania, przy czym mieszkańcy Mińska Mazowieckiego czynią to zazwyczaj w celu dojazdu do obiektów użyteczności publicznej (apteki, placówek bankowych, targowiska miejskiego, urzędów, kina itp.), natomiast przedsiębiorcy - z zamiarem dotarcia do miejsca, w którym prowadzą działalność gospodarczą (np. świadczą usługi). Zarówno „pozastrefowi” mieszkańcy miasta, jak i przedsiębiorcy niezamieszkujący w Mińsku Mazowieckim, którzy prowadzą na terenie miejskiej strefy płatnego parkowania zorganizowaną działalność zarobkową, mają zatem uzasadnioną potrzebę korzystania z dróg publicznych położonych w tej strefie. Ta pierwsza grupa użytkowników strefy jest jednak traktowana w sposób uprzywilejowany w kontekście możliwości wnoszenia preferencyjnych opłat za postój pojazdów samochodowych (znacznie niższa stawka rocznej opłaty abonamentowej w stosunku do wysokości 12-miesięcznej opłaty zryczałtowanej). Doszło zatem do zróżnicowania sytuacji prawnej podmiotów podobnych.

Rzecznik Praw Obywatelskich ma świadomość, że konstytucyjna zasada równości nie wyklucza możliwości uznania za zgodne z Konstytucją odmiennego traktowania podmiotów podobnych. Odstępstwo od nakazu równego traktowania podmiotów

podobnych jest zatem dopuszczalne, jednak musi być racjonalnie uzasadnione, mieć charakter proporcjonalny oraz pozostawać w związku z innymi wartościami lub zasadami konstytucyjnymi. Z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego wynika ponadto, że ciężar dowodu, że wprowadzone różnicowanie podmiotów posiadających wspólną cechę istotną spełnia wymienione wyżej wymogi, spoczywa na organie państwowym, który ustanowił zakwestionowany akt prawotwórczy (zob. wyrok TK z 20 października 1998 r., sygn. akt K 7/98 oraz wyrok TK z dnia 16 listopada 2010 r., sygn. akt K 2/10).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1264 ze zm.), zwracam się do Pani Sekretarz z uprzejmą prośbą o wyjaśnienie, z jakich powodów różnicowano wysokość stawki rocznej opłaty abonamentowej za parkowanie dla mieszkańców Mińska Mazowieckiego, którzy mają miejsce zamieszkania poza obszarem strefy płatnego parkowania oraz dla kierowców niezamieszkujących w tym mieście, którymi są m.in. przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą na obszarze tej strefy. Uprzejmie proszę także o przedstawienie argumentów przemawiających za tym, że różnicowanie sytuacji prawnej użytkowników strefy płatnego parkowania w Mińsku Mazowieckim w zakresie wysokości wnoszenia opłaty abonamentowej i opłaty zryczałtowanej - według kryterium zamieszkania w Mińsku Mazowieckim - ma oparcie w słusznych i logicznych podstawach, spełnia wymóg proporcjonalności (kwestionowana regulacja prawna jest konieczna dla ochrony interesu publicznego i ochronę tą da się zapewnić wyłącznie za pomocą tej regulacji), a także jest uzasadnione z uwagi na określone wartości, zasady, czy normy konstytucyjne.

Z wyrazami szacunku

Piotr Mierzejewski

Dyrektor Zespołu

/-wydano i podpisano elektronicznie/